

[Finansministeren.]

praksis for, at den slags bliver forelagt for ligningsrådet til bedømmelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johs. Christiansen* til statsministeren.

Vil statsministeren på grundlag af den parlamentariske kommissions undersøgelser og det kendskab, ministeriet iøvrigt måtte have til sagen, på regeringens vegne udtale,

at afdøde E. Thune Jacobsen som rigspolitichef og senere som justitsminister handlede som en god dansk mand, og at han i sin embedsførelse iøvrigt varetog sit lands interesser i overensstemmelse med den af regeringerne i perioden fra 8. juli 1941 til 30. august 1943 fulgte linie?

Johs. Christiansen: Jeg har stillet dette spørgsmål for at fremkalde en officiel tilkendegivelse af, at der blev begået uret mod Eigil Thune Jacobsen, da hans nationale indstilling og handlemåde droges i tvivl. Det må anses for givet, at rigsdagen, når resultatet af den parlamentariske kommissions undersøgelser forelægges den, uden betænkning vil erklære, at Thune Jacobsen var en god dansk mand, og at han i sin embedsførelse efter evne søgte at tjene sit lands og sit folks interesser. Forsåvidt kunne alle vi, der ønsker denne mand rejst et pletfrit minde, have slået os til tåls med de ord, Johan Ottosen lagde sønderjyderne på læben: det har slet ingen hast for den, som tror. Men der påhviler os i dette tilfælde en forpligtelse udover den i tålmod at afvente en på etisk og juridisk grundlag hvilende forudbestemt fuldbydelse af et retfærdighedsbehov. Jeg beder erindret, at den Thune Jacobsen'ske slægt, i første række hustruen og sønnen, i mere end 10 år har måttet lide under den mistænkeliggørelse og de ydmygelser, som den tidligere rigspolitichef måtte tåle. Der er derfor i denne sag et hensyn udover det, som alene betinges af vor retsfølelse, nemlig et rent menneskeligt, som det virkelig haster med at tage. Jeg beder ligeledes erindret, at Thune Jacobsen, medens han endnu levede, kæmpede og stred for at få sit navn rensat. I fuld tillid til sin sags

retfærdighed gik han så vidt, at han krævede sig stillet for en rigsret. Det gør en højtstående juridisk embedsmand ikke, medmindre han har sine papirer og sin samvittighed i orden. Selv segnede han under denne kamp, men de, der med stolthed og i kærlighed bar hans navn videre, sad tilbage med følelsen af en stor uret tyngende på deres sind. Også for deres skyld bør der handles og handles nu.

Jeg tror, alle rettænkende mennesker vil være enige med mig i, at det officielle Danmark hverken kan eller må tøve længere med at give Thune Jacobsens minde og navn den oprejsning, han burde have haft i levende live. Derfor har jeg stillet mit spørgsmål og stillet det netop i denne form. Jeg har gjort det i den forvisning, at statsministeren både vil og kan besvare det i overensstemmelse med, hvad anstændige mennesker forstår ved ret og billighed.

Statsministeren (Erik Eriksen): Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har bedt mig om en udtalelse vedrørende afdøde E. Thune Jacobsen. Som det jo er almindelig bekendt, er den tidligere rigspolitichef og justitsministers forhold til undersøgelse i den parlamentariske kommission sammen med en række andre personligheders forhold. I de betænkninger, der er kommet fra kommissionen, vil ærede medlemmer af det høje ting selv kunne se, hvilke bemærkninger der er faldet bl. a. i ministermøder og i 9 mands udvalget vedrørende Thune Jacobsens embedsførelse.

Jeg forstår så udmærket godt de følelser, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen nu i sin motivering for spørgsmålet pegede på. Alligevel falder det mig noget vanskeligt at fremsætte en udtalelse om Thune Jacobsen. Jeg kendte ham ikke personligt, og jeg har aldrig haft noget politisk samarbejde med ham. Derfor har jeg taget mig for at spørge de ærede folketingsmedlemmer hr. Kjærboel, hr. Elgaard, hr. Fibiger og hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), som alle har siddet i regering med Thune Jacobsen og i en del af tiden med det ærede medlem hr. V. Buhl som chef. Disse fire herrer siger til mig, at de ganske kan tilslutte sig det ærede medlem hr. V. Buhls udtalelser til pressen, hvori det hedder — hvis jeg må bede om et kort citat —

„Om oprigtigheden i Thune Jacobsens